

Вухастика — знайдено!

У такий чудовий літній день так хочеться поділитися посмішкою з усіма! Тобі вже відома історія про зайчика Вухастика, який загубився, а потім щасливо знайшов і нового друга Ведмедя, і старого друга Лося? Вони піклувалися про нього з любов'ю та радістю. Чи ти знаходив колись загублені іграшки? Можливо ти думав, що хтось тепер за цією іграшкою сумує? А давай зробимо дещо приємне — власного Вухастика, особливого й неповторного, саме такого, яким ти його уявляєш. Не обов'язково одразу класти його в коробку для подарунків чи спеціально губити, щоб хтось знайшов. Спочатку нехай він поживе з тобою, наповниться радістю, любов'ю і турботою.

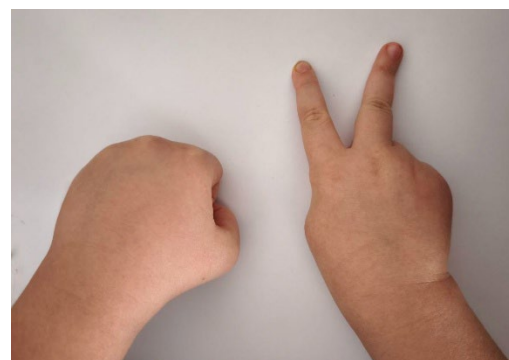
Хоча... знаєш, це навіть гарна ідея — «загубити» зайчика. Якщо ти «пошиєш» багато маленьких Вухастиків — а робити їх дуже легко, бо вони паперові — їх можна залишати де завгодно: на лавці в парку, на гойдалці, біля кабінету лікаря... І хтось неодмінно знайде такого зайчика й усміхнеться.

Що нам знадобиться:

- цупкий кольоровий папір;
- простий олівець;
- скотч;
- степлер і багато скоб до нього;
- фломастери або кольорові олівці;
- ножиці;
- старий (або новий) прозорий файл;
- обрізки кольорового паперу.

Розминка.

Розімнімо пальці перед роботою. Однією рукою покажемо Вухастика — виставимо два пальці, мов вушка.

Іншою рукою одночасно зобразимо Ведмедя — стиснемо долоню в кулачок.

Тема: гра, розмова

Рекомендований вік: від 4 років

Книга: "ЗНАЙДЕНО",

Саліна Юн

Автор заняття: Таня Гуревич

А зараз розчепір пальці навсібіч — це Лось.

Тепер якомога швидше міняємося:

рука, де був зайчик, перетворюється на ведмедя,

а рука, де був ведмідь — на зайчика:

Зайчик — Ведмідь

Ведмідь — Зайчик

Зайчик — Ведмідь

Ведмідь — Зайчик

Лось! А-ха-ха-ха, попалися!

Можеш перевернути пісочний годинник на хвилинку й потренуватися. А якщо робитимеш цю вправу з друзями — буде ще веселіше!

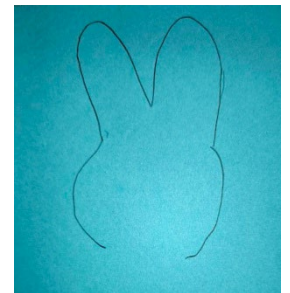
Нумо, до роботи!

Починаємо творити дива — шити зайця з паперу! Так-так, саме шити і саме з паперу, без голки!

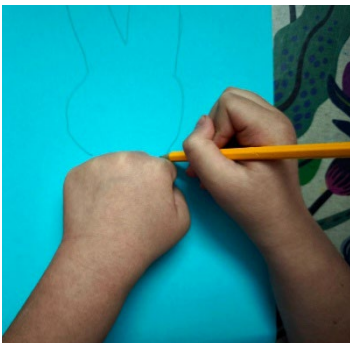
Зараз дізнаєшся як це зробити

Візьми аркуш найгарнішого кольорового паперу, зобрази рукою зайця, як щойно у розминці й обведи олівцем — це буде голова з вухами.

Краще обводити не впритул до руки — зроби відступ приблизно на ширину свого пальця, а можна й ще більше. Це для того, щоб потім було легше вирізати і з'єднувати.

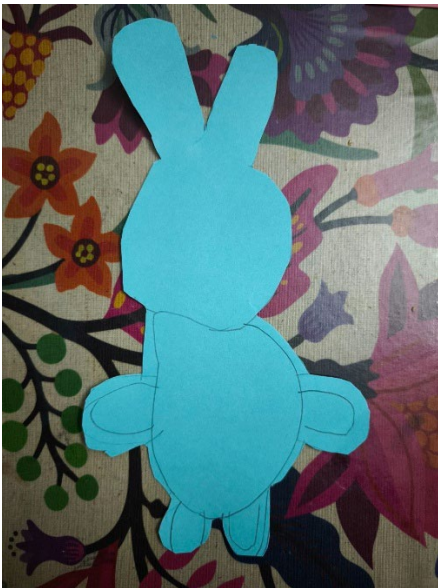

Тепер обведи кулачок — це буде животик.

Тема: гра, розмова
Рекомендований вік: від 4 років
Книга: "ЗНАЙДЕНО",
Саліна Юн
Автор заняття: Таня Гуревич

А тепер обведи пальці,
щоб зробити лапки.
Можеш для кожної лапки обрати
будь-який палець.

Та-дам!

Далі —>

Візьми другий аркуш найгарнішого
кольорового паперу, поклади на нього
першого зайчика, також обведи
олівцем та виріжи. Це може бути
аркуш того самого кольору, або будь-
якого іншого, бо у світі стільки гарних
кольорів!

Маємо животик та спинку.

На животику намалюй коло і виріж.
Якщо важко, можна використати щось кругле і обвести,
але знову не забувай про додаткові відступи.

Тепер візьми файл і виріж коло
трохи більше за коло на паперовому
животику.

Тема: гра, розмова

Рекомендований вік: від 4 років

Книга: "ЗНАЙДЕНО",

Саліна Юн

Автор заняття: Таня Гуревич

Наклей прозоре коло скотчем до животика і визирни у віконечко.

Ку-ку!

Далі — не робота, а справжня насолода! Бери фломастери або олівці та малюй мордочку, лапки та навіть візерунки на хутрі.

Важливо пам'ятати: коли малюватимеш візерунки на спинці, перевір, чи обидві частинки зайчика розташовані дзеркально. Інакше контури не співпадуть, і зшити разом животик та спинку буде важко.

Давай трохи перепочинемо

Пам'ятаєш, ми принесли на стіл цілу купу обрізків кольорового паперу? У тебе таких немає, бо ти їх викинув? Не біда, можна взяти й новий папір. Але зроби собі невеличкий конверт і, коли у майбутньому щось робитимеш, складай туди залишки паперу, вони можуть стати у нагоді, як зараз.

Уяви, що це оголошення про розшук головного друга Вухастика — Лося. Ми ж уже його знайшли, тому й оголошення вже не потрібні! Отже, береш усі ці обрізки або по шматку від нових аркушів і... рвеш на дрібненькі шматочки, ще дрібніші за ті, якими вони є. Наприкінці, якщо хочеш, можна їх ще й пожмакати.

Але не влаштовуй із них феєрверк. Хоч це й весело, потім доведеться довго збирати папірці з підлоги. І нічого не залишиться для нашого Вухастика. А ми ж робили це саме для нього.

Тема: гра, розмова

Рекомендований вік: від 4 років

Книга: "ЗНАЙДЕНО",

Саліна Юн

Автор заняття: Таня Гуревич

Перепочили, а тепер настав час для головного — шиття!

Уявляєш, нашою голкою буде степлер, а нитками — скоби?

Роби стібки рівненькими й не надто далекими один від одного, бо інакше з Вухастика все випадатиме.

Почни з голови та вушок.

Тепер бери по дрібці шматочки паперу зі своєї веселої різнокольорової купки і наповнюй голівку зайчика — стільки, щоб вона стала м'якою.

Далі так само зший по краях лапки та боки зайчика, але залиш отвір знизу і поклади туди залишки веселих клаптиків.

Доший та перевір, чи немає дірочок.

Вухастика — знайдено!

Подивись, який гарний і веселий зайчик у тебе вийшов. Він особливий не лише тим, що всі його смішинки можна роздивитися крізь віконечко на животику, а й тим, скільки любові й тепла в ньому назбиралося під час створення, і все це — завдяки тобі.

Відтепер ти, як головний Вухастикотворець чи головна Вухастикотворчиня, можеш залишати у різних місцях свого міста зайчиків, аби той, хто знайде маленького вухастика, зрадів.

Пострибали!